

Un Dumnezeu al credințioșiei

În timpul asediului orașului german P., locuitorii unei case mari, de trei etaje, care luase foc, o lăseseră în voia sorții ei, în casa care ardea, pe o femeie oarbă, de optzeci și șase de ani, Kunigunde Diemer. Femeia bătrână, care din cauza slăbiciunii de bătrânețe deja de mai mult timp nu părăsise patul, zăcea într-o cămăruță de la parter. Deoarece nu vedea nici lumina, nici flăcările, lua pârâitul focului din jurul și de deasupra ei drept o ploaie torențială. Dar când a auzit pocnetul grinzilor de sus, care se prăbușeau pe tavanul camerei ei, s-a târât plină de teamă în camera de zi, ca să caute adăpost sub soba de fier. Dar și aici auzea zgomotul neliniștitor peste tavanul camerei. A strigat, dar niciun om nu s-a făcut auzit. Atunci a hotărât să se târâie din nou în cămăruța ei, să se culce liniștită în pat și să se încredințeze ocrotirii credinciosului ei Dumnezeu și Tată.

Tavanul camerei a rezistat. Dis-de-dimineată a venit zilierul la care locuia bătrâna și a văzut că toată casa arsese până la ziduri. Nu putea crede altfel, decât că bătrâna Kunigunde era îngropată sub dărâmături. El și-a croit drum cu trudă prin moloz și dărâmături până la ușa camerei ei și era uimit să găsească intactă atât ușa, cât și odaia. Apoi a deschis ușa spre cămăruța bătrânei Kunigunde și a văzut-o pe cea socotită moartă, culcată în patul ei, rugându-se. Curioasă, ea l-a întrebat ce să fi fost în noaptea aceasta cu ploaia aceea puternică și cu zgomotul îngrozitor. Omul n-a zăbovit mult cu răspunsurile, ci a scos-o cât mai repede din casă pe femeia bătrână. Abia o dusese în siguranță, când ambele tavane ale camerei s-au prăbușit.

Titlul original: „Ein Gott der Treue”
din *Samenkörner (Neue Folge 26) 1932*